

без безпосередньої допомоги відображальних властивостей речевої матерії (наприклад, мозку людини).

Матеріалістична концепція психіки розглядає її як системну властивість високоорганізованої матерії (мозку), що полягає в активному відображенні суб'єктом об'єктивного світу, в побудові суб'єктом невід'ємної від нього картини цього світу і саморегуляції на цій основі своєї поведінки й діяльності.

Теологічна концепція психіки фактично прирівнює її до невмирущої душі, данної Богом.

Езотеричні концепції (моделі) психіки (їх також називають «символічними системами») репрезентують психічне, апарат якого дає змогу структурувати Простір Невидимого, вичленити те, що міститься в ньому. Езотерична модель є так званим апаратом, абсолютно необхідним для орієнтації в Тонкому Світі й змістовної класифікації всього наявного у ньому.

Власенко А.А.

аспірант,

ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України

ПРО НЕОБХІДНІСТЬ ПІДГОТОВКИ ПСИХОЛОГІВ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В КОНТЕКСТІ РЕФОРМУВАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ОСВІТИ

Зміни, які відбуваються в усіх сферах українського суспільства, формують громадську потребу у фахівцях високої кваліфікації. Ця парадигма посилює наголос на реформуванні української освіти, як бази з підготовки таких фахівців.

У період реформування української освіти, фахова психологічна підтримка всіх, задіяних в процесі, сторін набуває підвищеної важливості [2, с. 20].

Таким чином необхідність в підготовці кваліфікованих психологів збігається із загальною потребою суспільства у кваліфікованих фахівцях.

Мета дослідження полягає у виявленні зв'язку соціального запиту на підготовку психологів в світі реформування української освіти і тенденціями загальноосвітнього розвитку.

Завдання дослідження. 1. Проаналізувати загальноосвітні і внутрішньо українські тенденції розвитку. 2. Визначити місце психолога в системі реформування української освіти. 3. Встановити зв'язок між формуванням соціального запиту на психологічні послуги і тенденціями суспільного розвитку.

Основна частина.

1. В цілях, визначених Організацією Об'єднаних Націй в документі «Перетворення нашого світу: Порядок денний в галузі сталого розвитку на період до 2030 року», вказується на те, що сталий розвиток безпосередньо пов'язано з побудовою відкритого суспільства [4, с. 198]. Дж. Сорос, переносючи принцип

фальсифікації наукових знань К. Поппера на суспільні процеси, визначає один з базових постулатів відкритого суспільства, як безперервне вдосконалення, реформування всіх соціальних інститутів [6, с. 199]. Дане положення, посилюючи акцент на перманентно мінливій структурі середовища проживання, визначає посилення акценту і на необхідності психологічної корекції особистості індивіда. Актуалізація цього соціального запиту збільшує значення прикладної психології серед практичних наук.

2. З іншого боку науково-технічна революція, багато в чому визначає конфігурацію громадських взаємин, якісно перетворюючи структуру і динаміку продуктивних сил, змінюючи психологічні вимоги, як до окремого індивіда, так і цілим соціальним групам, визначаючи психології особливе, важливе місце в структурі наук, які є детермінантою прогресу загальнолюдського, істотно підсилює значення професії психолога в соціумі. Іншими словами, революційні перетворення в сфері людської діяльності тягнуть за собою корінні зміни в сфері розуміння психологічних процесів, що лежать в основі цієї діяльності, формують соціальний попит на їх психологічний супровід [3, с. 7].

3. НА 12-му засіданні Національної ради реформ Президент України відзначив, що реформа освіти є одним з головних напрямків «Стратегії реформ – 2020». Він особливо підкреслив, що приєднання України до Болонського процесу стало важливим кроком входження нашої держави до європейського освітнього простору та індикатором масштабних змін у сфері освіти [5].

Саме тому прийнятий 5 вересня 2017 року Верховною Радою і затверджений Президентом 25 вересня 2017 року Закон України № 2145-VIII «Про освіту» стверджує курс на реформування української школи. Визначаючи зв'язок сталого розвитку України з її європейським вибором, цей документ є новим щаблем інтеграції України в світову спільноту [1].

«Закон про освіту» метою системи освіти України визначає всебічний розвиток людини як особистості [1]. У даній парадигмі реформи системи освіти, важливість ролі психологів на всіх її етапах безперечна і таким чином перегукується зі світовою тенденцією зростання соціального попиту на кваліфіковані психологічні послуги.

Саме тому, зростаюча роль психолога в умовах реформування української школи знаходиться в мейнстрімі загально світової тенденції посилення соціального запиту на психологічні послуги в перманентно мінливому соціумі.

З'ясовано, що тенденції реформування українського суспільства взагалі і української системи освіти зокрема знаходяться в єдиному мейнстрімі сучасних світових тенденцій, існуючих в парадигмах «відкритого суспільства».

Встановлено важливе місце психолога в системі реформування української освіти, яке визначає розвиток людини як особистості.

Визначено сталий попит на кваліфіковані психологічні послуги, що формується в процесі реформування української освіти.

Список використаних джерел:

1. Верховна Рада України. Законодавство України. Закон України про освіту. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2145-19>.
2. Антонова Н. О. Психологічні детермінанти готовності до професійної діяльності психолога / Н. О. Антонова // Науковий вісник Миколаївського державного університету імені В. О. Сухомлинського. Збірник наукових праць. Серія «Психологічні науки» / за ред. С. Д. Максименка, Н. О. Євдокимової. – Миколаїв: МДУ ім. В. О. Сухомлинського, 2011. – Т. 2, вип. 6 – С. 20-24.
3. Ильин Е. П. Работа и личность. Трудоголизм, перфекционизм, лень / Е. П. Ильин. – Санкт-Петербург: Питер, 2011. – 224 с.
4. Организация Объединенных Наций «Преобразование нашего мира: Повестка дня в области устойчивого развития на период до 2030 года». [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.un.org/sustainabledevelopment/sustainable-development-goals>.
5. Президент України: офіційне інтернет-представництво [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.president.gov.ua/news/v-centri-novogo-zakonu-pro-osvitu-maye-buti-jogo-velichnist-36088>.
6. Soros G. The bubble of American supremacy: correcting the misuse of American power / G. Soros – New York: Public Affairs, 2004. – 207 p.

Жебчук І.В.

аспірант,

Університет економіки та права «Крок»

НАУКОВО-ТЕОРЕТИЧНІ ПСИХОЛОГІЧНІ ОСНОВИ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Управління, в широкому розумінні цього терміну, – неперервний процес впливу на об'єкт управління (особистість, колектив, технологічний процес, підприємство, держава) для досягнення оптимальних результатів з найменшими затратами часу і ресурсів. Кожен фахівець в області управління повинен володіти теорією, практикою і мистецтвом управління, вміти чітко визначати цілі своєї діяльності, стратегію і тактику, необхідні для їх досягнення, приймати управлінські рішення і нести особисту відповідальність за них [2, с. 19].

У 20-х рр. ХХ ст. відомий французький інженер Анрі Файоль, управляючий велетенської добувної і металургійної компанії, запропонував послідовну систему принципів менеджменту. Його вважають основоположником менеджменту. В основі поняття «менеджмент» лежить англійське дієслово «to manage», що в перекладі означає управляти. Книга А. Файоля «Основи менеджменту», опублікована в 20-х рр., стала класичною. Завдяки А. Файолю управління стали вважати особливою діяльністю. Так виникла прикладна міждисциплінарна наука психологія управління [3, с. 8].

Недоліком адміністративного підходу Файоля була спроба підвищити ефективність організації поза участю людини через виконання адміністративних процедур з управління формальною стороною організації. Отже, можна дійти висновку, що класична теорія, прагнучи виробити універсальні принципи